

Hoe kun je als kerkenraden omgaan met gemeenteleden die uitgezonden willen worden als zendingswerker?

Achtergrondopmerkingen

Er is een duidelijk verschil tussen de manier waarop we in de GKv gestalte geven aan onze roeping tot zending / mission (noem dat kerkelijke zending) en die waarop een organisatie als b.v. de WEC, OM, Interserve, etc. dat doet (noem dat geloofszending).

Kerkelijke zending (GKv-mission) begint aan de kant van de roeping van de kerk (GKv). Deze wordt samen met andere GKv gemeenten opgepakt (in een Regionaal SamenwerkingsVerband (RSV), dat samen werkt met de landelijke kerkelijke organisatie (Verre Naasten). Zo wordt besloten waar we willen werken en met wie, natuurlijk steeds in overleg met kerken in het buitenland (partner).

Bij deze manier van werken is het RSV volledig verantwoordelijk voor de keuze van het werk en het eventueel beroepen van werkers (die natuurlijk ook een persoonlijke roeping moeten hebben). Ook de financiële verantwoordelijkheid ligt volledig bij de RSV. Overigens worden op deze manier niet veel zendingswerkers uitgezonden, omdat we van mening zijn dat onze partners in het buitenland (vaak) beter ondersteund kunnen worden. Zodat zij op hun beurt, met lokale werkers, in hun eigen omgeving en context, Gods evangelie verkondigen in woorden en daden.

Geloofszending begint bij de roeping van individuele personen / echtparen. Zij voelen een roeping en worden daarin bevestigd. Op basis van die roeping worden opleiding en later ook werkterrein gekozen. Men zorgt zelf door middel van vriendengroep / giften voor financiering. Men kiest ook vooral zelf voor opleiding, ondersteunende organisatie en werkterrein, al wordt de roeping wel gedeeld met de gemeente.

Nu zijn deze vormen van zending / mission wel wat naar elkaar toe aan het groeien. In kerken met 'kerkelijke zending' komt meer ruimte voor begeleiding en soms ook uitzending van mensen die sterk vanuit een persoonlijke roeping iets aanpakken. Anderzijds zoeken zendingsorganisaties die vanuit geloofszending werken steeds meer een hechte band met een zendende gemeente.

We schetsen bovenstaand onderscheid niet omdat we binnen de GKv de ene vorm van werken veel beter vinden dan de andere, maar wel om duidelijk te maken dat het om twee manieren van werken gaat die een heel andere insteek hebben. Als je dat uit het oog verliest, kunnen dingen makkelijk scheef lopen.

Zo is bijvoorbeeld de insteek van veel 'geloofszendingsorganisaties' (als de roeping van God is, komen ook de financiële middelen) een heel andere dan die we vanuit de GKv gewend zijn (als je mensen namens God roept, moet je ook de volledige financiële verantwoordelijkheid nemen). Een ander voorbeeld: Denk je vanuit de roeping van GKv (gemeenten), dan kan de keuze voor een mission-activiteit weleens anders uitvallen, (wel of niet mensen uitzenden, in welk land, met welke partner) dan wanneer uitgangspunt bij een persoonlijke inzet ligt. Begint de roeping bij individuen, die ook nog via een vriendenkring voor eigen financiering zorgen, dan kun je als gemeente daar blij en enthousiast over zijn, zonder dat het ook de eigen keuze zou zijn.

Algemene lijn

Onderstaand voorstel is geformuleerd vanuit de gedachte dat je beide manieren niet door elkaar moet laten lopen. En dat tegelijkertijd gewaardeerd wordt dat gemeenteleden zich actief in willen zetten voor evangelieverkondiging in woord en daad, ook over grenzen. En dat de band met hen goed onderhouden wordt inclusief de pastorale zorg. Dat betekent voor de lijn vanuit een kerkenraad:

- We zien de roeping van XX om zendingswerk in Y te gaan doen, als hun persoonlijke roeping. Die roeping willen we ondersteunen, maar dat betekent niet dat we het als onze specifiek kerkelijke roeping zien om daar zending te drijven en het mag ook niet ten koste gaan van hoe wij binnen de GKv mission hebben georganiseerd en gefinancierd.
- We laten de afweging van zendingsterrein, de te volgen strategie en de inhoudelijke verantwoordelijkheid voor het werk bij organisaties als WEC, Interserve, etc. die daarin zijn gespecialiseerd en nemen daar als kerkenraad geen verantwoordelijkheid voor.
- We willen XX ondersteunen voor hun roeping en werk daar, door betrokkenheid te tonen in meeleven en meebidden.
- We nemen als gemeente geen structurele financiële verantwoordelijkheid, maar bieden wel mogelijkheden om binnen de gemeente ondersteuning te werven.
- We hebben gezamenlijk als GKv-kerken Verre Naasten als kennis- en ontwikkelingsinstituut voor Mission en adviseren XX ook met hen contact te blijven houden.

Voorbeeld van een concreet besluit:

- We steunen XX: met gebed, pastorale steun, jaarlijkse collecte, ruimte voor info in diensten en kerkblad, evt. acties voor bekendheid van hun werk en / of financiën, verspreiding nieuwsbrief, logistieke ondersteuning bij verlof.
- Bij vertrek zullen we een uitzendingdienst houden waarin voor hen gebeden wordt en ze Gods zegen meekrijgen (*).
- Het thuisfrontteam blijft de praktische begeleiding en fondswerving verzorgen, en vormt de schakel tussen XX en hun werk daar, en de gemeente hier. Eens per jaar informeert het TFT de kerkenraad.
- We geven XX een startsubsidie van euro.

(*) Verre Naasten heeft van verschillende gemeenten voorbeelden voor vormgeving in de liturgie.